

[Christophersen]

de, som den medhjælpende ægtefælle udførte.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Grunden til, at jeg måske talte lidt højere før, end jeg plejer, er, at ministeren ikke vil forstå, at det her ikke kun er et spørgsmål om at hæve proportionalstrækket, det er et spørgsmål om principper. Ministerens eget parti og den regering, ministeren sidder i, har gennemført en kvindedebat her i tinget, den har nedsat et ligestillingsråd, og så vil ministeren gøre dette til et spørgsmål om proportionalstræk eller ej. Det er et spørgsmål om, at man skal skabe ligestilling, og man kan ikke skabe ligestilling mellem mænd og kvinder uden en økonomisk ligestilling. Derfor kan man ikke acceptere, at ministerens parti og regeringen stadig væk står for, at kvinder kun kan værdsættes til en timeløn på 21 kr. 30 øre som maksimum.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg forstår, at fru Kirsten Jacobsen m. fl. nu vil til at tale om ligestilling også i skattemæssig henseende. Jeg ved ikke, hvor fru Kirsten Jacobsen og en række af de borgerlige partier var henne, dengang regeringen to sæsoner i træk fremsatte et forslag, som har medført en ligestilling også i beskatningsmæssig henseende, et problem, der er langt større end det, fru Kirsten Jacobsen her rejser.

Formanden:

Fru Kirsten Jacobsen har ordet, men det er om dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal forsøge at efterkomme formandens ord og sige, at hvis det, skatteministeren sagde før, var rigtigt, så kunne vi have undgået meget af denne debat. Men det, som skatteministeren sagde før om det forslag, vi ikke må nævne, var ikke rigtigt, og det skal skatteministeren have at vide.

Formanden:

Man er jo altid tolerant. Jeg er i hvert fald, og det er også nødvendigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. (Lettelse i beskatningen af fortjeneste ved salg af aktier) [af Hagen Hagensen (KF) og Glensgård (FP) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 66. Fremsat 20/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Kort sagt går lovforslaget ud på, at man ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ved aktiesalg skal forhøje anskaffelsessummen med et fast tillæg på 30 pct. og med 9 pct. for hvert år, hvori den skattepligtige har ejet aktierne. Jeg tror, jeg har ret i at sige, at denne konstruktion har man hentet inspiration til i opgørelsen, der ligger til grund for beregning af særlig indkomstskat vedrørende fast ejendom.

Det konservative folkeparti har fremsat forslaget et par gange tidligere – det er vistnok tredje gang, det er til behandling her – og jeg vil godt vende tilbage til et tema, jeg selv som ordfører tidligere har været inde på i forbindelse med dette forslag. Det er ment ud fra et venligt sind.

Jeg går ud fra, at argumentationen er den, at den inflationsskabte del af værdistigningen på en aktie ikke skal beskattes, og det, der skal beskattes, er det, vi kan kalde den

[Ministeren for skatter og afgifter]

reelle værdistigning på en aktie, altså det, der ligger ud over inflationen. Anskaffelsessummen skal reguleres med inflationen. Det med de 30 pct. synes jeg nu vi skal se væk fra, for det har ikke noget med inflationen at gøre, men hvis man kunne finde ud af en inflationsfaktor hvert eneste år, så får man en reel værdistigning, som ligger ud over inflationen.

Jeg går ud fra, at det er det, der ligger bag forslaget, som ligger her, og da vil jeg sige til hr. Hagen Hagensen direkte, at hvis vi kan blive enige om det samme princip, når det drejer sig om fast ejendom, at vi altså fratrækker inflationsudviklingen, når vi skal beregne den særlige indkomstskat vedrørende fast ejendom, så er socialdemokratiet i høj grad til at tale med om det forslag, der ligger her. Lad os altså anlægge det samme princip begge steder, tage anskaffelsessummen, regulerer for inflationen og derefter sige, at det, der er tilbage, er den reelle værdistigning, det er det, vi beskatter, og det gør vi, uanset om det er aktier eller fast ejendom. Lad os nu høre, om vi ikke kunne blive enige på det grundlag.

Erenbjerg (S):

Jeg skal på mit partis vegne afvise lovforslaget, som det foreligger. For det første finder vi det ikke hensigtsmæssigt at behandle lempelser i beskatningen af en aktiesalgssavance på et tidspunkt, hvor man på andre områder foretager indkomstmæssige begrænsninger med det for øje at begrænse forbruget.

For det andet finder vi det rigtigt, at eventuelle ændringer skal foretages på baggrund af selskabskommissionens betænkning, der forventes at foreligge inden udgangen af 1977.

Med disse få bemærkninger skal jeg afvise lovforslaget, som det er blevet afvist tre gange tidligere.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er selv medforlagsstiller til lovforslaget, og det har vi været tidligere. Vi håber derfor, at det nu endelig må lykkes at få gennemført denne retfærdighed og fjernet den forskel, der er imellem, om man investerer sine penge i aktier eller i obligationer.

Må jeg sige til skatte- og afgiftsministeren, at det er egentlig en mærkelig bagvendt argumentation at anvende. Man har to områder, og på det ene område hersker der en udbredt urimelighed. Dette kan man klare på to måder. Man kan enten klare det ved at fjerne den urimelighed, der rent faktisk findes, eller også kan man gøre det, som skatte- og afgiftsministeren foreslår: overføre urimeligheden til alle de andre områder også, og så tror man, at man har løst det problem. Hvis det er sådan, skatte- og afgiftsministeren vil løse problemerne, så skal han i hvert fald ikke forvente, at fremskridtspartiet vil hjælpe.

Aksel Pedersen (V):

Med den interesse, som venstre har i erhvervslivets muligheder, er det klart, at der er ting i forslaget her, som tiltaler os. Dog vil jeg sige, at der ligger en lov, der er baseret på et forlig, og det er klart, at i den er der også muligheder.

Vi vil være med til at se på forslaget. Jeg hørte jo, hvordan skatteministeren nu kom med tilbud til hr. Hagen Hagensen. Det er jo muligt, at der ud af de tilbud, som vi nu ikke synes lyder særlig lovende, kunne komme noget, som er bedre end det, der ligger på bordet her, og så er vi i høj grad interesseret.

Bollmann (CD):

Jeg skal kort sige, at også dette forslag om en lempelse af særlig indkomstskat har CD stor sympati for. Jeg vil blot bemærke derudover, at der må være en meget stor chance for at få dette forslag igennem, når man erindrer, hvad skatteministeren, eller også var det den socialdemokratiske ordfører, sagde i sidste uge om partiets store sympati for aktieselskabsformen fremfor de personligt ejede virksomheder. Jeg kan tilsige CDs positive medvirken ved behandlingen af forslaget.

Ole Olsen (SF):

Vi har vitterlig nogle meget store problemer her i landet med hensyn til kapitalvindingskat. SF har trukket dem kraftigt frem. Nu træffer vi et forslag, som tager fat i – ja, skal vi sige et meget lille hjørne, måske det mindst betydningsfulde hjørne. Det er altså her, disse partier vil gribe tingene an og begynde. Netop disse to partier er ikke til at

[Ole Olsen]

træffe, når vi skal snakke kapitalvindings-skat.

På den baggrund skal jeg sige, at SF pure afviser at gå ind og forsøge at få noget fornuftigt ud af det, der ligger her. Jeg tror ikke, vi kan få noget fornuftigt ud af det; vi kan kun begynde med generelt at angribe hele kapitalvindingsproblematikken.

Fuglsang (DKP):

Da vort partis ordfører, hr. Kaj Hansen, stadig væk ikke er til stede, skal jeg ganske kort sige, at vi afviser dette forslag.

Forslaget her, som går ud på at lette fortjenesten ved aktiesalg, og et tidligere behandlet forslag, nr. L 60 om kontantvurdering, er, i hvert tilfælde hvad argumentationen angår, to sider af samme sag. Man henviser til, at ved salg af fast ejendom skal der ikke svares skat af pengeforringelsen, og det synes de konservative og medforslagsstillerne heller ikke man skal her.

Nu har vi her hele dagen hørt om fiktive værdier og pengeforringelse osv., men det er jo ikke blot, hvad aktier og obligationer og den slags papirer angår, at pengene forringes. Det gælder jo ikke mindst de penge, som arbejdere og andre lønmodtagere modtager i deres lønningspose, og som jo netop bliver ganske urimeligt beskattet gennem den progressive beskatning. Men der er til dato ingen, der har tænkt på, at disse grupper også burde have en mere retfærdig behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte det forslag, som de konservative har fremsat om ændring af lov om særlig indkomstskat med henblik på fortjeneste ved salg af aktier. Jeg er enig med de konservative i, at der er et problem, det har jeg gentagne gange sagt heroppefra. Jeg har opfordret andre partier til at arbejde sammen med os om at ændre den særlige indkomstskat for byerhvervene, for den virker urimelig. Der er jo sket nogle ændringer, men de er ikke tilstrækkelige.

Når jeg ikke kan gå ind for det forslag, der fremsættes her fra konservativ side, så skyldes det, at det konservative forslag bygger på det, der kaldes rentes rente-princippet; dvs. at man ikke alene lægger et tillæg til den oprindelige købesum, men allerede år 2 bliver den oprindelige købesum

forøget med et procenttillæg af både anskaffelsessum og den rente, der løb på i år 1. Dér er jeg helt enig med CDs ordfører – ikke den nuværende, men den tidligere ordfører for CD i skattespørgsmål, hr. Børge Johansen, der var et medlem, der havde ganske overordentlig stor indsigt i skattespørgsmål. Han gjorde opmærksom på, at byggede vi et lovforslag om særlig indkomstskat på rentes rente-princippet, så ville dette forslag meget hurtigt løbe fra hele inflationen. Jeg har foretaget en lille beregning, og det viser sig, at allerede efter 8 års forløb – hvis man regner med, at det er begyndt i 1965 – vil dette forslag fritage 230 pct. af anskaffelsessummen, mens inflationen kun tilsiger, at der skal fritages 160 pct.

Dertil kommer, at man i forslaget aldeles ikke har forsøgt blot at nærme sig det problem, der ligger i udstedelse af friaktier. Jeg er enig i, at friaktier naturligvis skal være fri for beskatning i det år, de udstedes, bortset fra at vi har lidt stempelafgift. Men man kan dog ikke blive ved at fritage dem for alt muligt, for de er dog reelt en kapitalforøgelse, oven i købet en kapitalforøgelse, som man jo indtil nu har forbeholdt fuldstændig for kapital ejere i de fleste aktieselskaber. Man har ikke prøvet på nogen måde at inddrage medarbejderne, for man må da indrømme, at selv om kapitalen er nødvendig, så er medarbejderne dog også nødvendige for at fremskaffe kapitalgevinsterne.

Jeg mener, det er et dårligt forslag, som ikke bør gennemføres.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti er interesseret i investering i erhvervslivet, og derfor er vi også interesseret i, at aktier i det hele taget bliver behandlet seriøst som andre papirer. Kun derved formår vi at få en større kreds i den danske befolkning til at købe aktier, investere i erhvervslivet. Derfor kan et forslag som dette vel være med til at gøre aktierne nok så seriøse.

Men når dette er sagt, må jeg da erkende, at også jeg føler, at man måske med dette forslag er gået lidt for drastisk til værks og i al fald ikke har taget hensyn til den udvikling, det kan fremprovokere i løbet af 20–30 år. Det bliver nogle store tal, vi skal til at regne med til den tid. Men altså det principi-

[Arne Bjerregaard]

elle i forslaget er vi enige i, og vi vil positivt drøfte forslaget i udvalget.

Hjortlund Christensen (DR):

Med dette forslag forsøger man at løfte et lille hjørne ud af hele vores skatteproblematik. Det har jo mange aspekter, og et af dem er generationsskiftet.

Nu er der jo mange former for aktier, i al fald mange former for ejerforhold af aktier, og jeg vil dele erhvervslivet op i to grupper. Der er de store koncernlignende erhvervsdrivende, som sælger deres aktier på Børsen, og så er der de andre mindre selskaber, famili-eaktieselskaber o. lign. Alene disse to vidt forskellige forgreninger i forhold til skatteproblematikken fortæller os allerede, at der vil blive en forskelsbehandling uden lige.

Vi ser med stor interesse på at få skatterne så langt ned som muligt, men vi vil angribe hele skatteproblematikken på en helt anden måde. Vi vil simpelt hen løse problemerne fra en ende af. Hvis man i øvrigt vil være med til det fra den side af folketinget, som forslaget kommer fra, så tror jeg, vi vil gøre erhvervslivet en tjeneste, i stedet for sådan små lappeløsninger, som på den ene side udmærket vil tilgodese nogle behov, som virkelig er til stede, men på den anden side vil have lige den modsatte virkning.

Vi kan altså ikke medvirke til forslagens gennemførelse.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan jo ikke sige sådan synderlig tak til ordførerne og ministeren, men jeg skal da prøve på alligevel at drage en linje ud af det, der er sagt.

Ministeren har ganske ret i, at inspirationen til dette forslag naturligt er hentet i bestemmelserne om særlig indkomstskat. Dette forslag skulle søge at gøre det rimeligt at afsætte aktier, efter at man har ejet dem, uden at der skulle være skat på den inflationsstigning, der har været. Det virker både urimeligt og erhvervsfjendtligt, at man gør noget sådant.

Når ministeren så prøver at drage videregående slutninger deraf og spørger, om mit parti også vil være rede til at lægge akkurat de samme principper til grund, når det drejer sig om fast ejendom, så vil jeg i hvert fald ikke her og nu stå og sige ja i alle enkelthe-

der. Vi er rede til at drøfte disse forhold. Vi har jo netop for kort tid siden vist, hvad vi gerne vil, for så vidt angår fast ejendom. Vi siger, at der i og for sig ikke skal være nogen skat deraf, hvis fast ejendom handles til det, vi kalder for dagens normale pris, og det vil vi fastholde.

Så vil jeg da godt også sige en enkelt ting til regeringspartiet. Jeg synes, at det interesserer sig for lidt for virkningen af aktierne i de selskaber, som det – som helt nøjagtigt og rigtigt bemærket af CDs ordfører – i sidste uge havde så stor sympati for fremfor for dem, der drev deres virksomhed, uden at det var i selskabsform.

Der er en ting, som jeg synes – det må vi jo nok se nærmere på, når vi kommer til at drøfte sagen i udvalget – drages forkert frem i denne forbindelse. Det er, når hr. Bernhard Baunsgaard taler om friaktier som kapitalforøgelse; det er der overhovedet ikke tale om. Der er akkurat de samme værdier til stede, hvad enten der er udstedt friaktier eller ej. Det giver naturligvis en ændret fordeling af de enheder, der er tale om i selskabet, men at der er nogen værdiforøgelse i det, må jeg mene er helt forkert.

Det er udtrykt fra flere ordføreres side, at man i princippet er enig, men at man mener, at dette forslag går for vidt. Lad os se, om der ved de beregninger, der kan foretages, er noget, der viser, at der ikke skulle være rimelighed i tingene. Det mener vi der er, og derfor har vi fremsat forslaget på ny. Selv om det er blevet sagt, at det har været fremsat nogle gange, så er det jo ikke sikkert, at de, der ikke synes om det, alligevel har ret i, at det er så dårligt endda. Vi vil prøve på at komme igennem med dette. Vi mener også her, at der er tale om en handling, der egentlig er retfærdig over for dem, der besidder aktier.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Kun en ganske kort bemærkning om friaktier. Friaktier udstedes jo netop, for at det skal svare til den kapital, der er. Altså dér tager man højde for kroneforringelsen, for inflationen, og derfor er det rimeligt, at de ikke beskattes ved udstedelsen. Men så kan man ikke bagefter komme og sige, at de igen skal fritages.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

(Lovforslag nr. L 74. Fremsat 28/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Nielson (S):

I marts 1975 blev der i forbindelse med de almindelige indkomstpolitiske bestræbelser gennemført en fastlåsning af pengeinstitutternes rentemarginaler på et sådant niveau, at de lå på det, der var gennemsnittet af de tre foregående år. Det blev videreført med augustforliget i 1976, hvor lovens gyldighedsperiode blev forlænget to år frem til marts 1979, men samtidig blev der indsat en revisionsbestemmelse, og der blev sat et udvalgsarbejde i gang, som skulle undersøge virkningerne af at have en lovgivning om disse rentemarginaler. Dette udvalgsarbejde er afsluttet med en betænkning, som i et vist omfang danner grundlag for det, vi har til behandling her.

Det afgørende fra socialdemokratiets synspunkt ved resultatet af udvalgsarbejdet er, at udvalget har påpeget, at man ikke uden en sådan lov kan sikre, at rentemarginalen i den resterende del af lovens gyldighedsperiode frem til marts 1979 vil holde sig inden for det, der hidtil har været tilladt. Det er det afgørende, altså at loven efter vores og udvalgets vurdering er nødvendig for at fastholde et niveau, som svarer til det, der hidtil har været tale om.

Der er et par ændringer. Den første er at sikre en større klarhed med hensyn til, at diskontopolitikken fra Nationalbanken faktisk kan gennemføres med en tilstrækkelig effektiv virkning, og samtidig hermed at forhindre utilsigtede virkninger på den indtjening, pengeinstitutterne har i forbindelse med diskontopolitikken. Det opnås ved en ny bestemmelse om, at handelsministeren kan fastsætte forskrifter om korrektion af den for et pengeinstitut tilladte rentemarginal som følge af ændringer af Nationalbankens diskonto.

Endvidere er der et nyt forslag om en forhøjelse af den tilladte rentemarginal, så vi går et skridt yderligere i retning af ligestilling med hensyn til vilkårene for sparekasserne og bankerne, også med et sideblik på den gradvise optrapning af sparekassernes beskatning, som sker i disse år.

Der er i betænkningen peget på en række problemer som følge af en sådan fastlåsning af de tilladte rentemarginaler, og jeg har bemærket med tilfredshed, at handelsministeren i sin fremsættelsestale har anført, at regeringen er indstillet på at iværksætte nærmere undersøgelser ud over det, der allerede foreligger her, med henblik på at gennemføre en anden ordning, når loven udløber i 1979. Men det afgørende for os på længere sigt er, at der faktisk sker en styring af pengeinstitutternes indtjening på linje med den almindelige indkomstpolitiske udvikling, vi gerne vil have.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige socialdemokratiets positive medvirken til gennemførelse af lovforslaget.

Askjær Jørgensen (FP):

Den socialdemokratiske regering er så venlig over for renteniveauet i Danmark at køre løs med nogle statsobligationer, der har medvirket til, at vi har en højere rente, end hvis man havde orden i økonomien i Danmark. Man er så venlig at føre en politik, så man påberåber sig, at det er nødvendigt med et udlånsloft. Det er to faktorer, som er meget skadelige for erhvervslivet og for hele den danske befolkning, for beskæftigelsen osv. Når man har sådan nogle ting, så er loven om pengeinstitutters rentemarginal helt overflødig, og i fremskridtspartiet er vi modstandere af overflødig lovgivning.